

Dzięki profesorom Akademii Krakowskiej przetrwał i rozwijał się kult w środowisku Uniwersyteckim. Stróżowie dziedzictwa Jadwigi, Wydział Teologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego, Rektorzy z Senatem Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie i Uniwersytetu Jagiellońskiego, zwrócili się również do Namiestnika Chrystusowego o jej kanonizację (s. 310–313).

Mówią o Niej w listach – dla przykładu – jedno z Liceów jej imienia w Siedlcach od 1919 r., parafia z Kielc wznosząca kościół pw. Królowej, Kapituła Kolegiaty św. Anny, Zakon Kanoników Laterańskich, który w fundacji klasztoru przez Władysława Jagiełłę widzi spełnienie woli Jadwigi, Zgromadzenie żeńskie Św. Jadwigi (od 1991 r.), jedno z Postulacyjnych Komitetów z Podhala, autorzy prośb i podziękowań, sygnatariusze petycji o chwałę ołtarzy wrażliwi na wartości, które zrealizowała w swym życiu Królowa.

Mówią o niej kustoszowie grobu i duszpasterze, którzy skrzętnie przechowywali prośby i podziękowania oraz budowniczy 45 świątyń jej poświęconych, których wykaz zamieszczono w niniejszej publikacji (s. 367–370).

„Któż zaprzeczy, że chrześcijański duch Jadwigi Wawelskiej dał Narodowi Polskiemu potężne możliwości nie tylko w dziedzinie duchowej, ale i państwowej” (s. 140).

Czytelnik znajdzie w prezentowanej książce wiele nazw miejscowości, które odwiedziła Jadwiga Królowa. Życzeniem Redaktorów i Wydawnictwa „Czuwajmy” – którym składam wyrazy wdzięczności za współpracę – jest, by przez tę publikację, na nowo do tych miejsc przybyła.

W herbie św. Karola, patrona dnia dzisiejszego widnieje dewiza Humilitas – pokora. Jadwiga Królowa na racjonale ofiarowanym biskupom krakowskim wyhaftowała bliskie jej sercu słowa: doctrina, prudentia, veritas, simplicitas – nauka, roztropność, prawda, prostota (s. 126). Wartościom tym była wierna. Oddała się służbie prawdy, nauki w roztropności i prostocie. Tym wartościom w pokorze służy Sługa Sług Bożych Jan Paweł II. Oby mógł cieszyć się rozwojem nauki i prawdy, której służyć będą dzieła Jadwigi i Jana Pawła II, który ufa we wstawiennictwo św. Jadwigi królowej.

W środku racjonu wyhaftowany został Paschalny Baranek, który też był centrum życia duchowego Jadwigi. Baranek jest także w centrum papieskiej posługi, szczególnie w roku Chrystusa. Zabity i zwycięski. Godny naszej czci.

Rzym–Kraków

Ks. MICHAŁ JAGOSZ

SŁOWO TOWARZYSTWA BIBLIJNEGO W POLSCE NA EKUMENICZNE DNI BIBLIJNE 1998

Umiłowani Bracia i Siostry w Chrystusie! Po raz piąty – od 1994 roku – uczestniczymy w nabożeństwach Słowa Bożego w ramach Ekumenicznych Dni Biblijnych zapoczątkowanych z inicjatywy Towarzystwa Biblijnego w Polsce. Doświadczenie tych kilku lat minionych mówi, że dobrze jest być razem u stóp naszego Pana, Jezusa Chrystusa, i w świetle Słowa Bożego, które zaiste jest pochodnią nogom naszym i światłością ścieżkom naszym

(por. Ps 119, 105). To nasze wspólne majowe świętowanie umacnia w sercach naszych niezłomne przekonanie, że właśnie Biblia, Pismo Święte, jest wspólnym fundamentem jedności wszystkich wyznawców Chrystusa.

Hasło tegorocznych Ekumenicznych Dni Biblijnych zostało zaczerpnięte z Księgi Psalmów (119, 107): „Panie, ożyw mnie według słowa swego!” Hasło to jest modlitwą. Modlitwą o duchowe ożywienie. A modlitwa o ożywienie jest w gruncie rzeczy modlitwą o Ducha Świętego. Słowo Boże i Duch Święty są z sobą ściśle związane. Dzięki działaniu Ducha Świętego odwieczne Słowo Boga stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. To Duch Święty jest autorem Pisma Świętego, bo słowa w nim zawarte wypowiadali ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym (por. 2 Pt 1, 21). To przecież Duch Święty oświeca serca i umysły nasze dla właściwego rozumienia Pisma Świętego. Jedynie Duch Święty może nas, świadków Jezusa Chrystusa, wyposażyć w moc do głoszenia ewangelii wszystkiemu stworzeniu. To dar jedności w Duchu Świętym jest naszym wspólnym przywilejem i radością. Wreszcie, to jedynie Duch Święty jest w stanie ożywić wszystko, co martwe i uśpione.

A duchowe uśpienie zawsze nam zagraża. I dlatego zgromadzeni na nabożeństwach Słowa Bożego i spotkaniach biblijnych modlimy się gorąco słowami tegorocznego hasła: „Panie, ożyw mnie według słowa swego!”. Albowiem Kościół Boży cieszący się darem Ducha Świętego znajduje się jednocześnie w potrzebie – i powinności – ustawicznej prośby o niego. Zbawiciel nasz powiedział: „Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11, 13). A świątobliwy mąż prawosławia, Serafin z Sarowa, przypomina nam, że „prawdziwy cel życia chrześcijańskiego polega na osiągnięciu Świętego Ducha Bożego”.

Prośmy więc Boga, aby przez Ducha swego raczył ożywić nasze wspólnoty kościelne, nasze rodziny, cały nasz kraj.

VENI CREATOR SPIRITUS!

S P R A W O Z D A N I A   i   W I A D O M O Ś C I

Ks. Michał Jagosz

SYMPOZJUM KU CZCI ŚW. JADWIGI KRÓLOWEJ W RZYMIE W XIX ROCZNICĘ INAUGURACJI PONTYFIKATU JANA PAWŁA II

Oprócz dostępu do encyklopedycznych i słownikowych opracowań środowisko naukowe włoskie miało możliwość zapoznania się z postacią Jadwigi Królowej z książki Siostry Stefanii Dal Pozzo, *Regina e Santa. Edvige di*